

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br.163/14
Luxembourg, 2. prosinca 2014.

Presuda u predmetu C-196/13
Komisija/Italija

Italiji određene novčane sankcije jer nije postupila po presudi Suda iz 2007. kojom je utvrđeno da je prekršila obveze iz direktiva o otpadu

Uz novčani iznos od 40 milijuna eura, Sud je Italiji naložio i plaćanje novčane kazne od 42.800.000 eura po polugodištu zakašnjenja u provedbi potrebnih mjera, sve do punog izvršenja presude iz 2007.

Prvom presudom iz 2007.¹ Sud je utvrdio da je Italija rašireno i opetovano kršila obveze u pogledu gospodarenja otpadom utvrđene u Direktivi o otpadu², Direktivi o opasnom otpadu³ i Direktivi o odlagalištima otpada⁴.

Komisija je 2013. smatrala da Italija još uvijek nije poduzela sve potrebne mjere za izvršenje presude iz 2007. Konkretno, 218 lokacija u 18 od 20 talijanskih regija nije bilo usklađeno s Direktivom o otpadu (do te mjere da se na temelju toga moglo zaključiti da postoje lokacije koje su u funkciji bez dozvole); također, 16 od 218 lokacija sadržavalo je opasni otpad protivno Direktivi o opasnom otpadu; konačno, Italija nije dokazala da je pet odlagališta sanirala ili konačno zatvorila sukladno odredbama Direktive o odlagalištima otpada.

Komisija je u predmetnom postupku navela da prema najnovijim informacijama 198 odlagališta i dalje nije bilo usklađeno s Direktivom o otpadu, a da 14 među njima nije bilo usklađeno s Direktivom o opasnom otpadu. Osim toga, dva odlagališta i dalje nisu bila usklađena s Direktivom o odlagalištima otpada.

Sud je u današnjoj presudi, prije svega, podsjetio na to da sama činjenica da je odlagalište zatvoreno ili da je otpad prekriven zemljom ili šutom ne može biti dovoljna za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz Direktive o otpadu. Mjere zatvaranja i zaštite lokacija stoga nisu dovoljne za usklađivanje s Direktivom. Države članice usto su dužne i provjeriti je li potrebna sanacija starih nezakonitih lokacija te ih, po potrebi, trebaju sanirati. Nalaganje likvidacije odlagališta i pokretanje kaznenog postupka protiv njegova upravitelja nisu dovoljne mjere.

Sud nadalje ističe da su nakon isteka propisanog roka⁵ na nekim lokacijama sanacijski radovi još bili u tijeku ili da nisu ni počeli; za druge lokacije Sud je zaključio da nije pružena nikakva relevantna informacija na temelju koje bi se moglo odrediti vrijeme u kojem su radovi na sanaciji realizirani.

Sud je slijedom toga zaključio da se opetovano krše obveza osiguravanja uporabe ili zbrinjavanja otpada bez opasnosti za ljude i okoliš te obveza imatelja otpada da otpad oporabi ili zbrine sam ili da ga povjeri skupljaču koji obavlja djelatnosti zbrinjavanja ili uporabe.

¹ Presuda Suda od 26. travnja 2007., Komisija/Italija (predmet [C-135/05](#))

² Direktiva Vijeća 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu [neslužbeni prijevod] (SL L 194, str. 39.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/156/EEZ od 18. ožujka 1991. (SL L 78, str. 32.)

³ Direktiva Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu [neslužbeni prijevod] (SL L 377, str. 20.)

⁴ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada [neslužbeni prijevod] (SL L 182, str. 1.)

⁵ U konkretnom slučaju, 30. rujna 2009. Ugovor iz Lisabona ukinuo je u postupku zbog „dvostruke povrede“ (članak 260. stavak 2. UFEU-a) stadij izdavanja obrazloženog mišljenja, tako da je datum relevantan za ocjenjivanje postojanja povrede obveze onaj u kojem je istekao rok određen u pismu opomene. Međutim, predmetni postupak pokrenut je na temelju Ugovora o EZ-u (članak 228. stavak 2.) te je obrazloženo mišljenje izdano prije stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona.

Italija nije osigurala da se uspostavljeni sustav ishođenja dozvole stvarno primjenjuje i poštuje. Ona nije osigurala stvarni prestanak obavljanja djelatnosti bez dozvole. Italija nije provela ni detaljno popisivanje i identificiranje sveg opasnog otpada odloženoga na odlagalištima. Konačno, ona nastavlja kršiti obvezu osiguravanja donošenja sanacijskog plana ili mjera za konačno zatvaranje pojedinih odlagališta.

Sud stoga zaključuje da Italija nije poduzela sve potrebne mjere za izvršenje presude iz 2007. i da je povrijedila obveze koje ima temeljem prava Europske unije.

Slijedom navedenog, Sud Italiji nalaže plaćanje **paušalnog iznosa od 40 milijuna eura**.

Sud nadalje navodi da je kršenje obveze trajalo više od sedam godina i da su nakon isteka propisnog roka mjere poduzimane vrlo sporo; velik broj nezakonitih lokacija i dalje postoji na području gotovo svih talijanskih regija. Sud stoga smatra svrsishodnim odrediti regresivnu novčanu kaznu čiji će se iznos progresivno smanjivati razmjerno broju lokacija koje će biti usklađene s presudom, dvaput računajući one lokacije koje sadrže opasan otpad. Određivanje na polugodišnjoj osnovi omogućit će da se procijeni napredovanje u izvršavanju obveza koje je preuzela Italija. Dokaz o usvajanju mjera potrebnih za izvršenje presude iz 2007. Komisiji se mora dostaviti prije završetka odnosnog razdoblja.

Sud stoga nalaže Italiji da također plati **polugodišnju novčanu kaznu**, počevši od današnjeg dana pa sve do izvršenja presude iz 2007. Novčana kazna izračunat će se na osnovi **početnog iznosa od 42.800.000 eura** (iznos koji se primjenjuje na prvo polugodište). Od tog iznosa oduzet će se: 400.000 eura za svaku od lokacija koje sadrže opasan otpad usklađenu s tom presudom, i iznos od 200.000 eura za svaku od preostalih lokacija usklađenu s presudom. Za svako sljedeće polugodište novčana kazna bit će obračunata na osnovi iznosa novčane kazne određenog za prethodno polugodište, pri čemu se primjenjuju isti odbitci ovisno o lokacijama usklađenim tijekom odnosnog polugodišta.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, ona može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati izricanje novčanih sankcija. Međutim, u slučaju kad država Komisiji nije priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na prijedlog Komisije, izreći sankcije već u stadiju donošenja prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude dostupne su na stranici „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106